

V době „technofašismu“ vlády nutí technologické společnosti cenzurovat a chránit před nežádoucími informacemi

 infokurýr.cz/n/2024/08/31/v-dobe-technofasismu-vlady-nuti-technologicke-spolecnosti-cenzurovat-a-chranit-pred-nezadoucimi-informacemi

kurýr

31. srpna 2024

Whitehead: Ve věku „technofašismu“ vlády tlačí na technologické společnosti, aby cenzurovaly nás lidi a chránily nás před informacemi, které nechťejí, abychom věděli

Zuckerberg přiznává, co jsme vždy věděli

*“ Internetové platformy mají silnou motivaci potěšit klíčové federální úředníky a záznamy v tomto případě ukazují, že **vysoce postavení úředníci chytře využili zranitelnosti Facebooku** ... Není divu, že tyto snahy přinesly ovoce. Facebook přijal nová pravidla, která byla více v souladu s přáními úředníků, a mnoho uživatelů, kteří vyjádřili nesouhlas s pandemií nebo vakcínami COVID-19, bylo „deplatformováno“ nebo jinak poškozeno – generální prokurátor Samuel Alito, **nesouhlasný názor** ve věci *Murthy v. Missouri**

John Whitehead z Rutherfordova institutu

Generální ředitel společnosti Meta Mark Zuckerberg konečně přiznal to, co jsme celou dobu věděli: Facebook se spíkl s vládou, aby cenzuroval lidi, kteří vyjadřují „nesouhlasné“ názory na pandemii COVID-19.

Zuckerbergovo přiznání následuje po sérii soudních rozhodnutí, která hanebně odsuzují vládní technofašismus.

V rozhodnutí 2-1 ve věci *Children’s Health Defense v. Meta* zamítl odvolací soud devátého obvodu žalobu podanou organizací Children’s Health Defense proti platformám Meta, která se snažila omezit příspěvky CHD, fundraising a reklamu na Facebooku poté, co se Meta střetla s federálními vládními úředníky. komunikoval.

V jednomyslném rozhodnutí v kombinovaných případech *NetChoice v. Paxton a Moody v. NetChoice*, Nejvyšší soud USA, se vyhnul rozhodnutí o tom, zda státy mohou přijmout zákony zakazující cenzuru společností Big Tech na platformách sociálních médií, jako je Facebook, TikTok a YouTube.

A rozsudkem 6:3 ve věci *Murthy v. Missouri* se Nejvyšší soud vyhnul zpochybnění snahy federální vlády přinutit společnosti sociálních médií cenzurovat řeč uživatelů podle prvního dodatku.

Vítejte ve věku cenzury technologií

Na papíře – alespoň podle prvního dodatku – můžeme technicky svobodně mluvit.

Realita je ale taková, že se můžeme vyjadřovat jen tak svobodně, jak nám to dovolí státní úředník – nebo společnost jako Facebook, Google nebo YouTube.

Například: Interní dokumenty vydané Výběrovým podvýborem soudnictví Sněmovny reprezentantů pro zbrojení federální vlády potvrzují to, co jsme dlouho tušili: že vláda spolupracuje se společnostmi sociálních médií na cenzuře řeči.

„Cenzurou“ rozumíme společné úsilí vlády umlčet, umlčet nebo odstranit jakýkoli projev, který je v rozporu s vládou schváleným vyprávěním.

To je politická korektnost ve své nejmrazivější a nejproblematictější podobě.

Odhalení, že Facebook spolupracoval s Bidenovou administrativou na cenzuře obsahu souvisejícího s COVID-19, včetně vtipných vtipů, věrohodných informací a takzvaných dezinformací, následovala po rozhodnutí federálního soudu v Louisianě, který zakázal úředníkům výkonné pobočky tak činit komunikovat se společnostmi sociálních médií. o kontroverzním obsahu na svých online fórech.

Soudce Terry Doughty přirovnal tvrdé pokusy vlády tlačit na společnost sociálních médií, aby potlačily obsah kritický k vakcínám COVID nebo k volbám, k „téměř dystopickému scénáři“ a varoval, že „vláda Spojených států podle všeho přijala podobnou roli. na orwellovské „ministerstvo pravdy“.

To je samotná definice technofašismu.

Technofašismus, oblečený do tyranské sebespravedlnosti, je poháněn technologickými giganty (jak korporacemi, tak vládami), kteří spolupracují na dosažení společného cíle.

Vláda nás nechrání před „nebezpečnými“ dezinformačními kampaněmi. Pokládá základ k tomu, abychom nás izolovali od „nebezpečných“ myšlenek, které by nás mohly vést k vlastnímu myšlení, a tím zpochybnit sevření mocenské elity nad našimi životy.

Doposud byli techničtí giganti schopni obejít První dodatek kvůli jejich nevládnímu statutu, ale to je přinejlepším pochybný rozdíl, protože pochodují v těsném závěsu s vládními diktáty.

Jak píše Philip Hamburger a Jenin Younes pro *Wall Street Journal* , „První dodatek zakazuje vládě zkracovat svobodu projevu.“
Judikatura Nejvyššího soudu jasně říká, že vláda nemůže tuto novelu obcházet angažováním soukromých společností.

Z toho, že dovolíme vládě obcházet ústavu, nemůže vzejít nic dobrého

Neustálá, všudypřítomná cenzura, kterou na nás vnucují techničtí giganti s požehnáním těch, kdo jsou u moci, hrozí, že povede k restrukturalizaci reality přímo z Orwellova roku 1984 , kde Ministerstvo pravdy kontroluje jazyk a zajišťuje, že fakta jsou v souladu. s verzí reality vládních propagandistů.

Orwell chtěl, aby byl rok 1984 vnímán jako varování. Místo toho se používá jako **dystopická příručka pro sociální inženýrství pro populaci , která je poslušná, konformní a poslušná Velkému**

bratrovi .

Ve světě, který je stále více automatizován a filtrován optikou umělé inteligence, jsme vydáni na milost a nemilost nepružným algoritmům, které diktují hranice našich svobod.

Jakmile bude umělá inteligence plně integrována do vládní byrokracie, bude jen malá šance bránit se: všichni budeme vystaveni neúprosným soudům techno-vládců.

Takhle to začíná

Nejprve cenzori zasáhli proti tzv. extremistům, kteří šíří tzv. „nenávistné projevy“.

Pak šli po takzvaných extremistech, kteří šíří tzv. „dezinformace“ o ukradených volbách, holocaustu a Hunteru Bidenovi.

Když se takzvaní extremisté ocitli v hledáčku šíření takzvaných „dezinformací“ o pandemii COVID-19 a vakcínách, cenzori vyvinuli systém a strategii, jak umlčet nonkonformisty.

V závislosti na tom, jak vláda a její obchodní spojenci definují, co je „extremismus“, bychom mohli být *všichni* shledáni vinnými z toho či onoho myšlenkového zločinu.

Cokoli nyní tolerujeme – před čím zavíráme oči – cokoli racionalizujeme, když působíme na druhé, ať už ve jménu zajištění rasové spravedlnosti nebo obrany demokracie nebo boje proti fašismu, nakonec se nám všechny vrátí a zamkneme se.

Sledujte a učte se

Všichni bychom měli být znepokojeni, když je osoba nebo skupina – prominentní nebo ne – cenzurována, umlčena a odstraněna z Facebooku, Twitteru, YouTube a Instagramu za vyjádření myšlenek, které jsou považovány za politicky nekorektní, nenávistné, nebezpečné nebo považované za konspirativní.

Vzhledem k tomu, co víme o tendenci vlády definovat svou vlastní realitu a připojovat vlastní nálepky chování a prohlášení, které zpochybňují její autoritu, by to mělo být důvodem k obavám napříč politickým spektrem.

Tady jde o to: nemusíte mít rádi nebo souhlasit s nikým, kdo byl umlčen nebo umlčen online kvůli jeho názorům, ale ignorovat dlouhodobé dopady takové cenzury je nebezpečně naivní, protože jakékoli pravomoci, které dáte vládě a Grantovi vaši firemní zástupci teď, budou *nakonec* zneužiti proti vám tyrany vaší vlastní výroby.

Jak Glenn Greenwald píše pro *The Intercept* :

Do očí bijícím omylem, který je vždy základem zastánců cenzury, je důvěřivá, klamná víra, že pravomoci cenzury se používají pouze k potlačení názorů, které se vám nelíbí, ale nikdy ne vašich vlastních názorů... Facebook není benevolentní, laskavý, soucitný jeden z rodičů nebo podvratný, radikální herec, který bude hlídat náš diskurs, aby chránil slabé a marginalizované, nebo aby sloužil jako ušlechtilá kontrola zlořádů mocných. Téměř vždy udělají pravý opak: budou chránit mocné před těmi, kdo se snaží podkopat instituce elity a odmítají jejich ortodoxní názory. Techničtí giganti, stejně jako všechny společnosti, jsou ze zákona povinni sledovat zastřešující cíl: maximalizovat hodnotu pro akcionáře. Vždy budou používat svou moc, aby uklidnili ty, o kterých věří, že mají největší politickou a ekonomickou moc.

Budte varováni: cesta od cenzury takzvaných nelegitimních myšlenek k potlačování pravdy je kamenitá.

Jak Orwell předpověděl, říkat pravdu se nakonec stane revolučním činem.

Pokud vláda může ovládat řeč, může také ovládat myšlenky, a to zase může ovládat mysl občanů.

Jak objasňuji ve své knize *Battlefield America: The War on the American People* a jejím fiktivním protějšku *The Erik Blair Diaries*, už se tak děje.

S každým dalším dnem jsme posouváni dále k totalitní společnosti poznamenané státní cenzurou, násilím, korupcí, pokrytectvím a nesnášenlivostí, to vše zabaleno do orwellovské dvojznačnosti národní bezpečnosti, tolerance a pro náš údajný prospěch tzv. „vládní řeči“.

To, čeho jsme svědky, je moderní ekvivalent pálení knih, eliminující nebezpečné myšlenky – ať už legitimní nebo ne – a lidi, kteří je zastupují.

Více než sedmdesát let poté, co román Raye Bradburyho *Fahrenheit 451* zobrazil fiktivní svět, v němž se pálí knihy k potlačení nesouhlasu, zatímco televizní zábava se používá k umrtvení obyvatelstva a snadno je ztiší, rozptýlí a ovládá, se ocitáme v děsivě podobné realitě.

Autor: Leo Hohmann